

Připomínky k návrhu zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů

Obsah dokumentu

1. Souhrnné vysvětlení navrhovaných změn - 2 -
2. Analytická a preventivní činnost inspekce - 2 -
3. Posílení nezávislosti a nestrannosti - 4 -
4. Předávání všech případů násilí a ponižujícího zacházení inspekci - 5 -
5. Vyšetřování trestných činů strážníků obecní policie - 7 -

BLIŽŠÍ INFORMACE POSKYTNE:

Zuzana Candigliota, právnička Ligy lidských práv, tel. 777 893 871

Michal Tošovský, projektový manager Centra ProPolice/Otevřená společnost, o.p.s.
tel. 602 306 123

KONTAKTY:

Liga lidských práv

Burešova 6

602 00 Brno

Tel. 545 210 446

E-mail brno@llp.cz

ProPolice / Otevřená společnost, o.p.s.

Seifertova 47

130 00 Praha 3

Tel. 222 540 979

E-mail michal.tosovsky@pro-police.cz

1. Souhrnné vysvětlení navrhovaných změn

Liga lidských práv a Centrum ProPolice/Otevřená společnost, o.p.s. jsou přesvědčeny, že vládní návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů (sněmovní tisk č. 410) je důležitým krokem k posílení důvěry veřejnosti v nestrannost, nezávislost a legalitu fungování Policie České republiky, Vězeňské služby ČR, Celní správy ČR i samotné inspekce.

Důvodová zpráva k předloženému návrhu zákona mimo jiné uvádí: *„Bezpečnostní sbory v každém demokratickém státě by ... měly podléhat efektivní a nezávislé kontrole zákonnosti chování příslušníků a zaměstnanců, která vedle vnitřní kontrolní činnosti samotných sborů zaručí dodržování právních předpisů v těchto sborech.“* (s. 45)

A dále: *„Systém vnitřní i vnější kontroly policie již delší dobu kritizují nevládní organizace, které jej považují za nedostatečně nezávislý. Obdobně situaci dlouhodobě vnímají i některé orgány, jako například Rada vlády pro lidská práva či Veřejný ochránce práv, které upozorňují, že celá řada mezinárodních organizací (například OSN či Rada Evropy) již opakovaně doporučovala vytvořit mechanismus nezávislého vyšetřování deliktů jednatelů policistů.“*

Tomu odpovídá i laická percepce problému: průzkumy veřejného mínění opakovaně dokládají, že velká část české veřejnosti nedůvěřuje policii a nevěří v její schopnost sama se zbavit policistů-pachatelů ve vlastních řadách.“ (s. 49)

Vládní návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů (GIBS) obsahuje prvky, které přímo směřují k posílení nezávislosti vnější kontroly bezpečnostních sborů a posílení pravomocí kontrolorů. Zpracovatelé těchto připomínek se ale domnívají, že by tuto nezávislost ještě posílilo, pokud by vedení GIBS muselo být vybíráno mimo osoby, které přímo působily v bezpečnostních sborech. Kromě toho by se zákon měl více zaměřit také na v poslední citaci zmíněný důležitý cíl veřejné kontroly - a sice obnovení důvěry veřejnosti v bezpečnostní sbory a v jejich schopnost sebe-očistit v případě zjištěných pochybení.

Tento dokument obsahuje sadu opatření, která mohou výrazně podpořit nezávislost a transparentnost kontroly bezpečnostních sborů a posílit tak nedostatečnou důvěru ze strany veřejnosti, na níž upozorňuje výše citovaná důvodová zpráva, jakož i posílit roli GIBS při prevenci protiprávní činnosti příslušníků bezpečnostních sborů.

2. Analytická a preventivní činnost inspekce

V řadě zemí existuje paralelně či jako součást inspekčních orgánů bezpečnostních sborů i úřad, mezi jehož hlavní úkoly patří analýza případů, které jsou z nějakého důvodu klíčové pro důvěryhodnost bezpečnostního sboru (například tehdy, pokud některý z případů zneužití státem svěřené pravomoci vyvolává obavy o schopnost zdravého fungování bezpečnostního sboru nebo tehdy, kdy se tyto případy jeví jako „emblematická“ pochybení, jako „špičky ledovce“ nějakého hlubšího systémového problému v organizaci policejní činnosti)¹. To se netýká pouze trestné činnosti, ale i některých vybraných přestupků, včetně provinění kázeňské povahy. Kromě případů, kdy došlo k újmě na zdraví či případů podezření na ponižující zacházení ze strany policie (o nich více v bodě 3) stojí za zmínku například časté případy neoprávněného zjišťování informací z databází či úniky z vyšetřovacích spisů².

Důvody pro takový postup jsou zřejmé – má-li konečným cílem veřejné kontroly

¹ Např. ve Velké Británii Her Majesty's Inspectorate of Constabulary (HMIC) nebo Committee P v Belgii.

² Z poslední doby jde například o případ plzeňských policistů, kteří zjišťovali osobní údaje z policejních databází na zakázku spřátelených podnikatelů či úniky ze spisu vyšetřování vraždy Anny Janatkové.

bezpečnostních sborů být zvyšování jejich důvěryhodnosti, nestačí pouze odhalovat a vyšetřovat jednotlivá pochybení; kromě toho je třeba tehdy, kdy to povaha problému vyžaduje, přispívat do debaty o jeho zmírnění či odstranění. O skutečně veřejné kontrole je totiž možné hovořit teprve ve chvíli, kdy lze kromě činnosti jednotlivých příslušníků bezpečnostních sborů zhodnotit i vůli jejich domovských organizací k odstranění důvodů, které pochybení umožnily či usnadnily.

Návrh zákona v této oblasti pouze kopíruje již zaběhnutou praxi, kdy inspekce předkládá každoročně zprávu o vlastní činnosti (§ 57 odst. 4) a žádnou další povinnost informovat nezakládá. Současně ale navrhovaný zákon říká, že příslušník inspekce při získávání poznatků o trestné činnosti má za úkol jí také předcházet (§ 38 odst. 2 písm. b). To však není možné bez důkladnější rekapitulace zjištěných skutků a analýzy získaných informací.

Jako ideální se pro posílení preventivní role inspekce jeví výše naznačená praxe, kdy inspekční orgán analyzuje z pohledu důvěryhodnosti bezpečnostního sboru klíčové případy trestné a přestupkové činnosti jeho příslušníků a dává doporučení, jak podobným případům v budoucnu zabránit opatřeními organizační povahy. Navrhujeme proto do zákona o GIBS začlenit i ustanovení, která budou takovou činnost od inspekce vyžadovat.

Vedle výše popsané analýzy klíčových pochybení příslušníků bezpečnostních sborů je pro větší důvěryhodnost používání síly ze strany státu nezbytné i posílení obecné analýzy jejich deliktní činnosti.

Bezpečnostní sbory i jednotlivé obecní policie disponují v současnosti řadou dat, která by při vhodném využití mohla výrazně přispět k lepšímu porozumění vzorců deliktní činnosti, avšak jejich sběr je roztříštěn. To platí především v oblasti kázeňských přestupků příslušníků bezpečnostních sborů (jejichž evidenci vedou jednotliví služební funkcionáři s kázeňskou pravomocí), tak i v oblasti trestné a přestupkové činnosti strážníků obecních policií (těmi disponují jednotliví zřizovatelé obecních policií).

V současnosti neexistuje centrální místo, které by tato data zpracovávalo a umožnilo tak celkový pohled na deliktní činnost příslušníků bezpečnostních sborů a obecních policií, natož jejich detailnější analýzu, jež je z pohledu obecného zkvalitňování jejich služeb a posilování důvěry v ně žádoucí. Důsledná analýza přitom může pomoci odhalit komplexnější vzorce deliktní činnosti, které mohou při pohledu z jednotlivých regionálních úrovní kontroly zůstat skryty.

Navrhujeme proto, aby do zákona o GIBS byla zahrnuta ustanovení, která by umožnila popsaný centrální sběr dat a jejich následnou analýzu – a aby závěry této analýzy byly zahrnuty do informační povinnosti GIBS.

NÁVRH KONKRÉTNÍHO PROVEDENÍ ZMĚNY DO TEXTU ZÁKONA:

Hlava VII

Preventivní a metodické působení inspekce

§ 58

(1) Inspekce sleduje a vyhodnocuje informace o protiprávní činnosti příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků a strážníků obecní policie a navrhuje opatření pro předcházení této činnosti. Za tímto účelem:

a) soustavně seznamuje veřejnost se svou činností podle tohoto zákona a s poznatky, které z její činnosti vplynuly,

- b) nejméně jednou čtvrtletně předkládá vládě, výboru Poslanecké sněmovny příslušnému ve věcech bezpečnosti a kontrolnímu orgánu souhrn nejdůležitějších zjištění ze své činnosti, včetně zjištěných příkladů pozitivní praxe,**
c) vydává metodická doporučení pro činnost jednotlivých sborů.

Ostatní paragrafy se přečíslují.

3. Posílení nezávislosti a nestrannosti

Účelem zřízení GIBS by mělo být především zajištění účinného vyšetřování násilné trestné činnosti policistů a dalších příslušníků bezpečnostních sborů, jak vyžaduje judikatura Evropského soudu pro lidská práva, jakož i nezávislého vyšetřování korupčního jednání. Součástí účinného vyšetřování je nutnost nezávislosti a nestrannosti vyšetřujícího orgánu. K tomu však rozhodně nestačí pouze v zákoně zakotvit, že „inspekce postupuje nestranně a nezávisle“, ale je třeba zajistit skutečnou personální nezávislost a nestrannost. Té je možné docílit pouze ustanovením takových lidí do vedoucích funkcí v GIBS, kteří nejsou a nikdy nebyli přímo nijak propojeni s bezpečnostními sbory, které má GIBS vyšetřovat.

I důvodová zpráva poukazuje na to, že z judikatury Evropského soudu pro lidská práva³ vyplývá, že zvláště v případech, kdy byla použitím síly ze strany policistů způsobena újma na zdraví či dokonce smrt, vystupuje do popředí požadavek nezávislosti a nestrannosti vyšetřování. Ten znamená nikoli pouze to, že mezi vyšetřovateli a osobami vyšetřovanými nesmí existovat žádné hierarchické a institucionální spojení, ale též že tyto osoby jsou na sobě nezávislé i v praxi. Takovou praktickou nezávislost by nezaručoval sice na první pohled nezávislý orgán, v jehož vedení jsou ale bývalí kolegové vyšetřovaných policistů.

Je nepochybné, že z praktického hlediska není možné zajistit, aby v nové inspekci nepůsobili bývalí policisté. To ani není nezbytně nutné, zcela postačí, když se tento požadavek bude vztahovat jen na hlavní vedoucí pracovníky GIBS, kterými je ředitel a pak dále vedoucí funkcionáři GIBS, kteří jsou v čele územních odborů.

Tento model, který vylučuje z vedení inspekčního orgánu bývalé policejní příslušníky, se uplatňuje v Anglii a Walesu. Zákon zde přímo zakazuje, aby byla jmenována ředitelem nebo jedním z deseti členů vedení inspekce (The Independent Police Complaints Commission) osoba, která dříve byla ve služebním poměru k policii.⁴ V současnosti je v čele anglické inspekce bývalý manažer společností a ekonom, dále jsou zastoupeny nejrůznější právníká povolání (bývalí státní zástupci, advokáti, soudci), zkušení úředníci, poradci, mediátoři.

Podobný model by zaručil důvěru veřejnosti i při obsazování GIBS. Události z minulých let, ale i ze současnosti prokazují, že v některých případech se pracovníci současné inspekce měli podílet na krytí trestné činnosti policistů.⁵ Právě absence nezávislosti dosavadní inspekce je důvodem přijímání nové úpravy, proto by personální návaznost na předchozí systém (především u vedoucích pracovníků) způsobila určité popření smyslu GIBS. Civilní prvek ve vedení práci inspekce obohatí a zabrání pocitům „falešné solidarity“ s bývalými kolegy

³ Např. rozsudek ze dne 15. 5. 2007 ve věci Ramsahai a ostatní proti Nizozemí, č. stížnosti č. 52391/99; rozsudek ze dne 8. 4. 2004 ve věci Tahsin Acar proti Turecku, č. stížnosti 26307/95; rozsudek ze dne 4. 5. 2001 ve věci McKerr proti Spojenému království, č. stížnosti 28883/95.

⁴ Viz. čl. 9 zákona o reformě policie (Police Reform Act 2002). Dostupné např. z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2002/30/part/2>.

⁵ Viz např. hojně medializovaný případ bývalého rady inspekce Rudolfa Setváka, který je stíhán pro podezření z páchaní organizované trestné činnosti.

policistů či dalších příslušníků bezpečnostních sborů.

Navrhujeme proto zavést do zákona o GIBS, resp. do novelizace jiného předpisu, výslovný požadavek, který vyloučí obsazení vedoucích míst inspekce bývalými policisty.

NÁVRH KONKRÉTNÍHO PROVEDENÍ ZMĚNY DO TEXTU ZÁKONA:

V části dvacáté třetí o změně zákona o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky se do navrhovaného § 10c vkládá za odstavec 1 nový druhý odstavec v následujícím znění:

„Ředitelem a vedoucím územního odboru Generální inspekce bezpečnostních sborů nemůže být osoba, která je nebo v minulosti byla příslušníkem nebo zaměstnancem Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky nebo Celní správy České republiky.“

4. Předávání všech případů násilí a ponižujícího zacházení inspekci

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva vyžaduje, aby v závažných případech (úmrť, ale i nelidské a ponižující zacházení a zásahy do soukromého a rodinného života) prováděly již prvotní úkony vyšetřování nezávislí vyšetřovatelé. Dnes není výjimkou, že i oznámení o násilném jednání policistů s vážnými následky na zdraví posuzuje sám policejní orgán jako pouhou stížnost a takové případy nepředává vždy automaticky inspekci. Návrh nového zákona v tomto nezaručuje změnu, proto je pro dosažení souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva třeba výslovně upravit, že policejní orgán je povinen taková podezření předávat inspekci vždy a nechat na jejím posouzení, zda závažnost jednání dosahuje intenzity trestného činu.

Návrh zákona nedostatečně upravuje situaci, kdy je potřeba vyhodnotit, zda-li se oznámení občana bude šetřit jako trestní oznámení nebo jako pouhá stížnost. Právě tato situace je zásadní pro to, zda se bude případem zabývat k tomu povoláný orgán – GIBS, nebo zda jej vyřeší sama Policie ČR v rámci svých vnitřních stížnostních mechanismů. Bylo by vysoce nežádoucí a v rozporu s deklarovaným cílem zákona a požadavky mezinárodních institucí, aby nedostatečně přesná úprava v zákoně umožňovala řešit podezření z mučení, nelidského a ponižujícího zacházení jako pouhé stížnosti.

Návrh zákona sice počítá s tím, že při prověřování podezření z trestného činu policisty o tom musí policejní orgán vyrozumět GIBS. Není ale stanovena povinnost policejního orgánu věc GIBS ihned předat. Dokonce pokud policejní orgán sám věc posoudí jako přestupek, nemusí GIBS informovat vůbec, a to ani v případech činů proti zdraví a lidské důstojnosti, které mohou hraničit s nelidským a ponižujícím zacházením. Taková úprava nezaručuje efektivní vyšetřování nezávislým orgánem, jak vyžaduje Evropský soud pro lidská práva.⁶

V praxi tedy hrozí, že policie sice bude o případu GIBS informovat (neúplně, tendenčně) a GIBS doporučí věc řešit jako pouhou stížnost, aniž by však pro posouzení, že nejde o trestný čin a že věc může být řešena jako kázeňský přestupek, měla veškeré podklady a informace. Rovněž v případech újmy na zdraví bude policie sama posuzovat, zda jde o trestný čin nebo přestupek a pokud dojde k závěru, že jde o pouhý přestupek, pak nemusí GIBS dokonce informovat vůbec, přestože sama GIBS by stejný skutkový stav mohla posoudit zcela jinak.

⁶ Viz rozsudky uvedené v poznámce pod čarou č. 3.

Proto je vhodné, aby přímo v zákoně bylo ustanovení o tom, že v případě, že osoba oznámí protiprávní jednání příslušníků či zaměstnanců Policie ČR, Vězeňské služby nebo Celní správy ČR, které má souvislost s poškozením zdraví, zásahem do lidské důstojnosti a osobnostních práv, musí policejní orgán o věci vyrozumět GIBS a věc jí předat, a to bez ohledu na to, jaká je podle názoru policejního orgánu intenzita tohoto protiprávního jednání, tedy zda se podle jeho názoru jedná o trestný čin nebo o pouhý kázeňský delikt. Tímto způsobem bude zajištěno, aby všechna podezření z trestné činnosti, která může představovat mučení, nelidské a ponižující zacházení byla vždy řádně prošetřena nezávislým orgánem. Taková podezření odpovídají skutkovým podstatám trestných činů dle hlavy I. až III. trestního zákoníku.⁷

Naopak v případě oznámení jiných protiprávních jednání, jejichž efektivní stíhání není striktně vyžadováno mezinárodními úmluvami, může být na posouzení policejního orgánu, zda se jedná o podezření z jednání v intenzitě trestného činu, kdy je třeba věc předat inspekci, nebo jen kázeňského deliktu, který může být projednán vnitřním mechanismem kontroly.

Navrhujeme proto upřesnit v zákoně o GIBS způsob, jakým bude policie předávat případy inspekci tak, aby byly splněny požadavky vyplývající z judikatury Evropského soudu pro lidská práva.

NÁVRH KONKRÉTNÍHO PROVEDENÍ ZMĚNY DO TEXTU ZÁKONA:

V části třetí o změně trestního řádu se do navrhovaného § 73 odst. 4 za slova „neprodleně vyrozumí“ vkládají slova „a věc jí předá“ tak, že znění tohoto ustanovení bude následující:

„V § 158 se doplňuje odstavec 11, který zní:

(11) Je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, zjištěno, že příslušnou k řízení je Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejní orgán ji o předmětu šetření neprodleně vyrozumí a věc jí předá. Do doby, než Generální inspekce bezpečnostních sborů věc převezme, je policejní orgán oprávněn provádět pouze neodkladné a neopakovatelné úkony. Vznikne-li mezi policejním orgánem a Generální inspekcí bezpečnostních sborů spor o příslušnost, policejní orgán věc předloží k posouzení státnímu zástupci. Jeho stanovisko je závazné.“

Dále navrhujeme v části třetí o změně trestního řádu za navrhovaný § 73 odst. 4 vložit nový odstavec 5 v tomto znění:

„V § 158 se doplňuje odstavec 12, který zní:

(12) „Je-li učiněno oznámení o tom, že bylo spácháno protiprávní jednání proti životu a zdraví, proti právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství nebo proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, a je-li zjištěno, že příslušnou k řízení je Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejní orgán ji neprodleně vyrozumí a věc jí předá vždy.“

⁷ V praxi se v roce 2010 Liga lidských práv setkala s případem, kdy policisté vykloubili poškozenému rameno, aniž by byl znám právní důvod takového zásahu. Oznámení poškozeného nebylo předáno inspekci policie a namísto toho věc šetřil sám vnitřní orgán policie jako pouhou stížnost a věc vyřídil vyrozuměním, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání policistů, avšak bez jakéhokoli odůvodnění. Tento případ nyní řeší Ústavní soud a rovněž byla podána stížnost k Evropskému soudu pro lidská práva. Původně navrhovaná právní úprava nezaručuje, že se podobné případy nebudou opakovat.

5. Vyšetřování trestných činů strážníků obecní policie

Má-li nový zákon o GIBS přinést zvýšení důvěryhodnosti používání síly ze strany státu, neměl by opomíjet ani trestnou činnost páchanou strážníky obecní policie.

I když strážníci nejsou příslušníky bezpečnostních sborů a personální a kázeňská pravomoc nad nimi je roztržena mezi jejich jednotlivé zřizovatele – tedy představitele měst a obcí – považujeme za vhodné vnímat jejich deliktní činnost optikou laické veřejnosti, o jejíž důvěru navrhovaný zákon usiluje. A to ze dvou důvodů.

Za prvé, z pohledu veřejnosti není podstatná přesná šíře pravomoci, jíž má svěřenu strážník nebo policista. V obou případech se jedná o úřední osobu, mezi jejíž pravomoci patří i zásahy do osobních svobod občanů – a jejich neoprávněné využívání je tak stejně zásadní bez ohledu na to, kdo je faktickým zaměstnavatelem (zda stát, či město/obec).

Za druhé, existuje silný předpoklad podjatosti policistů, kteří vyšetřují trestnou činnost strážníků. Ten nelze odstranit jinak než tím, že policisté, s nimiž se strážník při výkonu své profese obvykle setkává, se zkrátka nebudou podílet na vyšetřování jeho trestné činnosti. Důvěryhodnost jejího prošetření by mohla významně vzrůst v případě, že by ji vyšetřoval skutečně nezávislý orgán, jímž může být právě GIBS.

Z výše uvedených důvodů proto navrhujeme, aby do zákona o GIBS bylo začleněno i ustanovení, které vztáhne působnost GIBS i na vyšetřování trestné činnosti strážníků obecní policie.

NÁVRH KONKRÉTNÍHO PROVEDENÍ ZMĚNY DO TEXTU ZÁKONA:

V první větě § 2 odst. 1 se za slova „příslušník Vězeňské služby České republiky“ doplňují slova „strážník obecní policie“. Dále se ve větě druhé za slova „příslušníků Vězeňské služby české republiky“ doplňují slova strážníků obecní policie“

Změna trestního řádu:

Bod 1 se mění takto:

V § 12 odstavec 2 zní:

„(2) Policejními orgány se rozumějí

- a) útvary Policie České republiky,
- b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků, **strážníků obecní policie** anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
- c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin nebyl spáchan v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
- d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení

předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů,

- e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech, proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany,
- f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,
- g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,
- h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků Vojenského zpravodajství,
- i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.“.

Body 11-13 se mění takto:

11. V § 160 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Opis usnesení o zahájení trestního stíhání příslušníka Policie České republiky, příslušníka Vězeňské služby České republiky anebo celníka, **strážníka obecní policie** nebo zaměstnance České republiky, zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky doručí Generální inspekce bezpečnostních sborů též řediteli příslušného bezpečnostního sboru.“.

12. V § 161 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky, celníky, **strážníky obecní policie** anebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky a o trestných činech spáchaných zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

13. V § 161 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a vyšetřování o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná státní zástupce; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování. Ustanovení o souhlasu státního zástupce, který je třeba k provedení úkonu policejním orgánem, se neužijí. Při vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a při vyšetřování trestných činů zaměstnanců České

republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, může státní zástupce požádat orgány uvedené v § 12 odst. 2 v rámci jejich působnosti o opatření jednotlivého důkazu nebo provedení jednotlivého úkonu vyšetřování, o součinnost při opatřování důkazu nebo provádění úkonu vyšetřování, o předvedení osoby nebo za podmínek podle § 62 odst. 1 o doručení písemnosti. Tento orgán je povinen státnímu zástupci urychleně vyhovět.

(5) Za splnění podmínek uvedených v § 20 odst. 1 koná

- a) Generální inspekce bezpečnostních sborů vyšetřování podle odstavce 3 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky anebo celníky, **strážníky obecní policie** nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky,
- b) státní zástupce vyšetřování podle odstavce 4 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace anebo příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Ustanovení § 23 tím není dotčeno.“.

Za část dvacátou šestou se vkládá nová část dvacátá sedmá

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o obecní policii

Zákon č. 553/1991 Sb., ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/93 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 153/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 25 odstavec 1 zní:

„(1) Generální inspekce bezodkladně oznámí obci zahájení trestního stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu.“

Zbylá část se přečísluje.